

DETEKTIV SEDLINA - 14.

Ášter½, 12 kvÁten 2020

TÁch deset vÁ½Áje uveden½ch bodÁ podlé mne zaklájdÁ; prostor k dávodn½m pochybnostem o celÁm vyÁjetÁ™ovÁ; Moje hypotÁza, která se sna¾Á- brÁjt v potaz vÁjechny dostupnÁ informace á€“ smÁÁ™uje do rodin zavra¾dÁn½ch nÁco tajÁ- á€“ a stejnÁ tak sousedi mrtv½ch. MinimÁlnÁ ten, která½ novinÁ;Á™ovÁ, snoubence pájÁ•il dobÁ-jeÁ•ku. MÁ pracÁ- policie, aby pá™Á-buznÁ a sousedy obÁtÁ- s nesrovnalostmi v jejich vÁ½povÁdÁch konfrontovala. Ale jak Á™Á-kÁ; neznaným vyÁjetÁ™ovatele tohoto mordu á€“ a nemÁjm pá™Á-stup ke vÁjem informacÁ-m.... Pecka se pokouÁjel vÁjechno, c

á€žTak jak to vidÁ-Áj ty, Olivere?á€œ

á€žNo, s tou nabÁ-jeÁ•kou je to divn½. NeznÁjm Á•lovÁka, kterej by mi ji pájÁ•il á€“ a kdybych mu ji vÁ•as nevrÁjtil, se o ni nezajÁ-mal. UÁ¾ proto, aby nejela zbyteÁ•nÁ dluho.á€œ

á€žJe vidÁt, Á¾e uÁ¾ jsi vedle mÁ nÁÁ•Á-m naÁichl, Olivere á€“ myslÁ-m tedy v dobrÁm slova smysluá€œ, dodal s Á°smÁvem Sedlina, kdy¾ postÁ™ehl na OliverovÁ tvÁjÁ™mi hranÁ pohorÁjenÁ-, Á•Á-m Á¾e jako naÁichl.

á€žSnad ani neá€œ, uchechl se Oliver. á€žA taky mi pá™ijde divn½, Á¾e by vra¾dili tu Á¾enskou. NavÁ-c jako prvnÁ-. ProstÁ bych si poÁ•kal, aÁ¾ vyleze ten chlap. NÁjak bych ho vylÁjkal, nevÁ-m.á€œ

á€žPÁ™esná taká€œ, pokÁ½val hlavou Sedlina. á€žPokud obÁti vrah sledoval, musel vÁdÁt, kdy máj Ájanci bÁ½t s obÁtÁ- sÁjm.á€œ

á€žJenÁ¾e, kdo je teda zabÁ-jel? NavÁ-c uÁ¾ se tam jeden pá™iznal.á€œ

á€žJo, ten, kdo pávodnÁ máv bÁ½t pouze Á™idiÁ. MoÁ¾nÁ; to tak je á€“ a pak nenÁ-, co Á™eÁjit. Ale upÁ™Á-mnÁ, á€“ sedÁ- to? MnÁ to pá™iznÁjnÁ- pá™ipadÁ; Á°Á•elovÁ a€“ neseÁ-. NemajÁ- stÁjle vra¾ednou zbraŇ, pokud vÁ-m. CelÁ je to divnÁ. Jako jo, má Á¾e to tÁ™eba i tak bÁ½t á€“ ale tách podivnostÁ- vidÁ-m mraky, Olivere. Jinak á€“ to bych samozÁ™ejmÁ jen spekuloval. Nechal bych to tak, Á¾e bych vyslechl toho souseda s dobÁ-jeÁ•kou á€“ a pá™Á-buznÁ zavra¾dÁn½ch. ZejmÁna bratry tÁ dÁ-vky. Jeden z nich, ten mladÁjÁ-, byl prÁ½ na ni hodnÁ fixovan½. MoÁ¾nÁ; aÁ¾ nezdravÁ á€“ ale to uÁ¾ zase zachÁzÁ-m kamsi do divok½ch spekulacÁ-.

SpÁ-Áje má; pá™ipadÁj podivnÁ, Á¾e tÁ-mto smÁrem se vyÁjetÁ™ovÁjnÁ- zÁ™ejmÁ, vÁbec neubÁ-ralo. To mnÁ by v hlavÁ stÁjle dokola hlodalo á€“ proÁ• novinÁ;Á™ova snoubenka zemÁ™ela prvnÁ-. A proÁ• nezkusila utÁoct Á•i se brÁjnit. To ji pachatel pá™ekvapil tak nájhle?á€œ

á€žAsi nemÁjm, Á•Á-m protiargumentovatá€œ, pronesl zklamanÁ; Pecka. á€žUznÁjvÁjm, Á¾e mi to takÁ nehraje. JestliÁ¾e si zmapuju náÁ•Á- dennÁ- reÁ¾im, nemÁ Á¾e se mi stÁjt, Á¾e má; pá™ekvapÁ- snoubenka obÁti. Taky mi pá™ipadÁj pá™ita¾en½ za vlasy, Á¾e by ná;kdo mrznul ná;kde dvÁ hodiny venku á€“ a to i potÁ, kdy se jeho cÁ-l dostavil. Mohl je sejmout hned, jak Ájli dovnitÁ™. Anebo prostÁ zastÁ™elit jenom jeho á€“ a utÁ½ct. TentokrÁjt si teda moc nezahrajeme á€“ vzdÁjvÁjm to. NenapadÁj má; nic, Á•Á-m bych zÁjsadná oponoval.á€œ

á€žHmmm á€“ asi, aÁ¾ tu s tÁ-m praÁ;tÁ-m, pájdu vyÁjetÁ™ovat na Slovensko, Olivereá€œ, zasmÁjil se srdeÁ•nÁ Sedlina.

Tato pá™edstava evidentnÁ pobavila i Pecku. á€žTak to se tam majÁ- na co tájÁjt.á€œ

á€žTo myslÁ-m i beze mneá€œ, uÁjklÁ-bl se ironicky Sedlina, která™u se okam¾itÁ; vybavila slovenská; politická; scÁna. On rozhodná; k tÁ;m, kdo by jájsali nad zvolenÁ-m Zuzany ÁEaputovÁ, nepatÁ™Á-.

â€žJenomâ€œ, otãizal se Oliver, â€žv Å•em tohle vãjecho jako pomããze naãjemu vyãjetã™ovãjnã-?â€œ

â€žV tom, abychom se umãli oprostít od schematismu. Od pã™edem jasnãho konstruktã, kterã½ se nabã-zã-. Tam je to zã™ejmã© â€“ zabitã½ novinãjã™ musã- bã½t obã-tã- svã© prãjce. Ale co kdyã¾ on nebyl primãjnã- obã-tã- â€“ a motivem vãbec nenã- novinaã™ina? To samã© pak platã- v naãjem pã™ã-padã, â€“ nabã-zejã- se sexuãjlnã, motivovanã© vraã¾dy. Ale co kdyã¾ je motiv jinã½ â€“ a vãbec nejde o to, Å¾e jsou ty holky ve vztazã-ch nestãjã© a pã™elã©tavã©? Nã, kdy je dobrã© poodstoupit â€“ vãci pak vidã-ãj v ã°plnã, jinã½m svã-tle.â€œ

â€žNo, u nãjs mi to pã™ijde naprosto jasnã½. Bude to nãjakã½ nadrã¾enã½ hovado â€“ nebo nãkdo, kdo prostã, nedokãjã¾e holku normãjlnã sbalit, tak ji radãji zabijeâ€œ, zafilosofoval Oliver. Sedlina tuto poznãmku pã™eãjel mlãenã-m â€“ a kdo Sedlinu znal, vãdãl, Å¾e silnã nesouhlasnã½m. Sedlina byl rãjd, Å¾e s Peckou mãã¾e aspoã o nãkterã½ch vãcech mluvit. To s mnohã½mi jeho vrstevnã-ky by to nebylo moã¾nã©. Co se politiky tã¾e, tam se s Oliverem takã© v podstatã mã-jeli. Sedlina vãjak vã-tal fakt, Å¾e Peckovi neimponujã- â€žvymã-tã-i ã-jblaâ€œ, jak je nazã½val, ã-i fanatiã-tã-ãjiã™itelã© jediná© pravdy jako Halã-k, Putna, Mitrofanov, Kocãjb, ã-tã-tina, Slonkovãj, Fridrichovãj, Drtinovãj, ã afr, Kundra, J. X. Doleã¾al, Rejã¾ek, Hã™ebejk, Pavel Novotnã½, Jan Hruãjã-nskã½ a mnozã- dalãjã-. Sedlina nechãjpal, kde se ti rã-znã- jakubovã© jandovã©, karlovã© kovãjã™ovã© ã-i ivani bartoãjovã© berou. Z Pirãjtã mu pak bylo vãbec silnã nevolno. Nejradãji by legalizovali drogy, nemajã- daleko k pornu, ostatnã Krausovãj jako â€žPornomã-ãjaâ€œ je uã¾ pojem â€“ a pã™ipomã-najã- mu budovatelskã© typy â€“ jen s tã-m dodatkem, Å¾e budujã- kapitalismus, kterã½ se zatã-m zmã-tãj v obrovskã½ch kã™eã-ch.

Sedlina si nemyslã-, Å¾e by jeho skepse pramenila z vãku. Z dneãjnã- politickã© scãny by se mu dãlalo ãjoufl, i kdyby mu bylo podstatnã mãnã, o tom je pã™esvãdã-enã½. Kdyã¾ si vzpomene napã™ã-klad na exministra Nãmce a kauzu katarskã©ho prince. Dalãjã- vã½teã-nã-k, exministr Pelikãjn, zase pro zmãnu poruãjil prãjvo v kauze pana Nikulina, jenom aby se zavdãã-il velmoci za louã¾ã-. A senãjtor Lãjska, kterã½ snad v ã¾ivotã neã-etl ãšstavu svã© zemã, sepsal body, kdy mãl prezident republiky tento dokument poruãjit. Jak vidno, poruãjujã- ho jinã-. A senãjtorovi Lãjskovi evidentnã vadã-, kdyã¾ se hlava stãjtu ã°stavnã-ho textu drã¾ã-.

Jeãjtã chvã-li si s Oliverem povã-dali, naãeã¾ ten se zvedl, Å¾e pã™ec jen uã¾ bude muset domã-.

Sedlina si pak jeãjtã chvã-li prochãjzel jednotlivã© body, s nimiã¾ Pecku seznaãmil. Nemohl si pomoci â€“ pã™ipadalo mu, Å¾e jeho pochybnosti jsou opã™eny o solidnã- zeã velmi silnã½ch argumentã-.

Hana Koããã™ã-kovãj se pokouãjela od dalãjã- vraã¾dy abstrahovat. O svã©m manã¾elovi si nedãlala iluze. O to vãce potlaã-ovala jakoukoli myãjlenku typu, Å¾e by s tãmi mordy mohl mã-t nãco spoleã-nã©ho. Byla jiã¾ mistrynã- ve vytã-sãovãjnã-nepã™ã-jemnã½ch vãcã-.

Prãjvã se s jednou znãjmou domlouvaly, jak v ãervnu vyrazã- do Bosny. U mãsta Visoko chtãjã- navãjtã-vit pyramidu. Tedy pro nã je to pyramida â€“ pro ostatnã- lidã- stromy porostlã½ kopec.

â€žJsem zvãdavãj, jakãj tam bude energieâ€œ, zaãjvitoã™ila Hanãina kamarãjka.

â€žJe to magickã© mã-stoâ€œ, zasnãla se Hanka. â€žStraãjnã se tam tããjã-m. Bude to zajã-mavã©.â€œ

Hanka se zamĚřovala na urĚdit data ě i podle ĚřplĚkĚ a zatmĚnĚ- mĚsĚ-ce, kdy pĚřdala takzvanĚ ěřpochody za energiĚ-ě, jak to nazĚřvala.

To, Ěře experti na archeologii oznaĚili existenci tĚto pyramidy za mĚřtus a podvod, Hance ani jejĚ- znĚmĚ ěř nijak nevadilo. ěřOni to schvĚlnĚ tajej. NechtĚj, aby se lidi probouzeli ěř aby v sobĚ objevovali energii ěř potĚebujĚ- vysĚlenĚ znavenĚ vyĚřavenĚ robotyě, rozvĚřnila se Hanka. KamarĚdka jĚ- horlivĚ pĚřitakala.

ěřTĚeba takovĚ farmaceutickĚ lobby. Ta si nepĚřje, aby se lidĚ rozvĚřili. Takovej Petr Chobot je jim trnem v oku.ěř

ěřSnaĚej se nĚřs ovlĚřdat. Ale nepovede se jim toěř, dodala zanĚ-cenĚ HanĚina znĚmĚ.

Kdyby tu byl AntonĚn Sedlina, jen by si zhluboka povzdechl. Sice farmaceutickou lobby z duĚje nenĚřvidĚ ěř jak si cpe kapsy na Ěřkor zdravĚ- vĚřtĚjiny lidĚ- ěř ale ezoteriky rovnĚř nemusel. PĚřřilo mu, Ěře snad zĚřmĚřnĚ devalvujĚ- smysluplnĚ odpor proti nadnĚřrodnĚ-m korporacĚ-m. Ne snad, Ěře by nĚřkdo nemohl mĚřt nĚřjakĚ nadĚřnĚ- druhĚ ěř ěř ěř ale ve vĚřtĚjiny pĚř-padĚ mĚř tyto lidi za ĚřarlatĚjny. MĚřsto historie ĚřĚřili nĚřjakĚ energetickĚ pole, smyĚřlenĚ mimozemskĚ civilizace a kdo vĚř- co vĚřechno. Sedlina si nechtĚř vybĚřrat mezi ezoterickou a takzvanou vĚřdou, kterĚ podle jeho mĚřnĚ- vykazuje mnohdy poplatnost danĚmu systĚmu a oplĚřvĚř mnohĚřmi mezerami. Sedlina si cenil objevovĚřnĚ- faktĚ ěř aĚř ho tato fakta pĚřřidĚřla kamkoli. NesnĚřjel manipulaci a vymĚřvĚřnĚ- mozĚř. Po pĚřř vĚřtĚjch v rozhovoru s KoĚřaĚř-kovou mu doĚřřlo, Ěře si toho moc Ěřř-ci vskutku nemajĚř. ZajĚř-mala ho vlastnĚř jenom jako moĚřřnĚř podezĚřelĚř, kterĚř mĚřřla motiv. Co kdyĚř jĚř- zĚřřlety jejĚř-ho muĚře pĚřřostly pĚřřes hlavu? Co kdyĚř to celĚř chce na nĚřřo hodit? KoneckoncĚř, kdo vĚř-, jak to bylo s jejĚř- dcerou Lenkou. Co kdyĚř se manĚřřelovi mĚřř-?

Zavrhnout tuto teorii zatĚř-m nemohl.

Jan KlecĚřek se jiĚřř nĚřřkolik dnĚř- cĚř-til mimoĚřřdnĚř mizernĚř. Sice ho ĚřekĚř v uvozovĚřřch pouze podmĚřnka a nĚřřakĚř pokuta ěř ale okolĚř- mu dĚřřvĚřř najevo, jak ho nenĚřřvidĚř. U dveřř- jeho bytu nĚřřkdo nasprejoval slovo ěřřkoĚřřkovrahěř a naznaĚřřil malĚřř vku Ěřřibenice.

VĚř-, Ěře se v parlamentu projednĚřřvĚřř zpĚřř-snĚřřnĚř- postihu za tĚřřřnĚř- zvĚřřřat. KdyĚřř si vezme, Ěře by mohl jĚř-t sedĚřřt ěř jako jeho matka ěř ĚřřnĚř se rozklepe. PĚřřpadĚřř si zbyteĚřřnĚř, hnusĚř- se sĚřřm sobĚřř. SouĚřřasnĚř se ale takĚř lituje ěř a nenĚřřvidĚř- ty druhĚř. Tyto pocity se v nĚřřm pĚřř-mo perou. Jenom netuĚřř-, jak dlouho se dĚřř nĚřřco podobnĚřřho vydrĚřřřet. VĚřřm BroĚřřan byl podrĚřřřdĚřřnĚřř. ěř otravovat policie? No dobĚřře, tak Moniku BareĚřřovou znal.

ěřMĚřřli jsme spolu sex. TeĚřka.ěř

ěřVĚřřdĚřřla to vaĚřje dcera?ěř

Zkusil zatloukat. ěřřMyslĚř-m, Ěře neěřř, zabruĚřřel vyĚřřřbavĚřř.

ěřřPodĚř-vejte seěřř, zatvĚřřřil se pĚřř-snĚřř Sedlina ěř ěřřmy mĚřřme ponĚřřkud jinĚřř informace. Podle jednĚřř svĚřřřkynĚřř jste spal s holkou, co jĚř- pĚřřmebrala kluka, dokonce dvakrĚřřt. Jednou se jednalo o Julii KrnĚřřřkovou, podruĚřř Moniku BareĚřřřovou. ObĚřř jsou mrtvĚřř. Tak co nĚřřm Ěřřeknete? Zнала vaĚřje dcera i Denisu BuĚřřřřnskou?ěřř

VĚřřm BroĚřřřan sklopil oĚřř. Velice tiĚřje zadrmlil: ěřřJo, chodily spolu do jezdeckĚřřho oddĚřř-lu. Brala to jako zradu, Ěře

jsem se s nã- taky vyspal.â€œ

Sedlina pozoroval po oã•ku Olivera â€“ a pã™iã¡lo mu, ã¼e je nebã½vle bledã½.

â€žJe to ale naprostã¡ blbostâ€œ, vykã™ikl pã™ã-mo zoufale Broã¼an.

â€žCo je naprostã¡ blbost?â€œ, zeptal se klidnã› Sedlina, byã¥ mu bylo naprosto jasnã©, co mã¡j otec Markã©ty Broã¼anovã© na mysli.

â€žNo ã¼e by moje dcera vraã¼dila. To si myslã-te, ne?â€œ

Sedlina pokrã¡il rameny.

â€žPodã-vejte â€“ znala vã¡jehny tã™i obã›ti â€“ a vã¡jehny tã™i obã›ti mã›la dã- vod zabã-t. ã½ã¡dnã© poã™ã¡dnã© alibi na jejich vraã¼du nemã¡j. Je nynã- naã¡ã- hlavnã- podezã™elou, ã™ekl bych. Stejnã› tak bychom mohli podezã-rat vã¡s â€“ ale proã- byste vraã¼dil svã© milenky? A proã- jenom tyto? Ne, to nedã¡vã¡j logiku. Ovã¡jem vaã¡je dcera â€“ trpã- a je dlouhodobã› frustrovanã¡j. Kdyã¼ se k tomu pã™ipoã-te trvalã½ vztekâ€œ, Sedlina vzdychl a zadã-val se Broã¼anovi do tvã¡ã™e. Vã-bec si v tu chvã-li nebyl jistã½, zda je tento muã¼ zlomen faktem, ã¼e jeho dcera kvã-li nã›mu moã¼nã¡j tã™ikrã¡t vraã¼dila, nebo proto, ã¼e jsou v ohroã¼enã- jeho povã›st a kariã©ra.

Kdyã¼ osamã›li, Sedlinovi to nedalo a zeptal se Pecky: â€žDã›je se nã›co?â€œ

â€žNeâ€œ, brouknul schlã-plã½m hlasem Oliver.

â€žTak to vybalãœ, nedal se Sedlina. â€žO co jde?â€œ

Oliver vzdychl. â€žJe to v prdeli no.â€œ

Sedlina se na nã›ho pozornã› zadã-val: â€žCo jako? Musã-m to z tebe pã¡ã-it?â€œ

Oliver zrudl.

â€žJã¡ s nã- mã¡jm pomã-rãœ, zaã¡jeptal bezbarvã½m tã³nem.

â€žTo si dã›ã¡ã¡j prdel, Oliver, ã¼e?â€œ, zamraã-il se Sedlina. â€žTo ti nestaã-ilo, ã¼e uã¼ jsem tã› jednou z podobnã©ho prã-seru tahal?â€œ

Oliver se stydã›l â€“ nevã›dã›l vã¡jak, co ã™ã-kat.

â€žSeã¡ ã¼enatej, chlape, ã•ekã¡ã¡j dã-tã›. A seã¡j polda, doprã•ic.â€œ

Sedlina mã¡jlokdy zvyã¡joval hlas â€“ ale nynã- mã›l na Pecku vã¡ã¼nã› dopal. Tohle nenã- ã¼ã¡dnã¡j sranda. Je-li Markã©ta vraã¼edkynã›, mã¡j to Oliver blbã½.

â€žMã›l bych to hiã¡sitãœ, ã™ã-kal uã¼ opã›t vã›cnã½m tã³nem Sedlina.

â€žHele, Oliver, â€“ okamã¼itã› to skonã-ã¡j, jasnã½. Jã¡ si to nechã¡m pro sebe â€“ a je ti jasnã½, ã¼e pro tebe riskuju svou prdel.â€œ

Oliver vã›dã›l, ã¼e Sedlina normã¡lnã› moc sprostã›

nemluvÁ-. TeÁ• to z nÁ›ho vÁ›jak pÁ™Á-mo teklo. Pecka musel dÁ›t Sedlinovi za pravdu.

â€ŽJo, jsem hovado. Hele, neriskuj pro mÁ›. JÁ› si to vyÁ›eru.â€œ

â€ŽNa gesta mÁ›Á› Á•asu dostâ€œ, mÁ›chl rukou Sedlina.
â€ŽMyslÁ-m, Á›e i tak si jeÁ›tÁ› v Á›ivotÁ› vyÁ›ereÁ›i hodnÁ› vÁ›cÁ-â€œ, rÁ›pl si do Olivera ironicky.

â€ŽJÁ› si totiÁ› poÁ™Á›d myslÁ-m, Á›e vraÁ›dil nÁ›kdo jinÁ›
neÁ› MarkÁ›ta BroÁ›anovÁ›. A ty se modli, abych mÁ›l pravdu. Vyslechnout ji ale musÁ-m. A pokud tÁ› to do toho zatÁ›hne, nepÁ›jde moc dÁ›lat.â€œ

Oliver pÁ™ikÁ›vl. PlnÁ› mu doÁ›lo, co by to znamenalo pro jeho profesi, rodinnÁ› Á›ivot, jeho budoucnost. Milenka ho mÁ› pÁ›knÁ› v hrsti. Á›val by â€œ ale je pozdÁ›.

JindÁ™iÁ›ka KreÁ›atovÁ›i Á™Á›dila jako fÁ›rie. PÁ›vodnÁ› mÁ›la mÁ›t dalÁ›ho kunÁ›ofta â€œ nic vÁ›c â€œ a nic mÁ›Á›. Ale jÁ›-prÁ›vÁ› doÁ›lo, koho Á›e to mÁ› pÁ™ed sebou. Prokecl se, Á›e je jeho matka ve vÁ›zenÁ›-â€œ a jÁ›-se nÁ›hle rozsvÁ›tilo. Jo â€œ o tÁ›hle stvÁ›Á™e slyÁ›ela. Vykuchal nevinnÁ› zVÁ-Á™e â€œ jen kvÁ›li svÁ›mu dotÁ›enÁ›mu egu.

â€ŽPÁ™eÁ›la mÁ› chuÁ›â€œ, plivla mu do tvÁ›Á™e. â€ŽS vrahy koÁ›ek to nedÁ›lÁ›m, zlatoâ€œ â€œ Á™ekla to pÁ™Á-mo ledovÁ› â€œ a zasÁ›hla ho na nejcitlivÁ›jÁ›m mÁ›stÁ›.

â€ŽSeÁ› kurva a jÁ› tÁ› platÁ›mâ€œ, zkusil si hrÁ›t na drsÁ›jka.

Jan KlecÁ›rek by ji jinak i docela pÁ™itahoval. Ale kdyÁ› vÁ›dÁ›la, co udÁ›lal â€œ ne. Mohl by bÁ›t zlodÁ›j, podvodnÁ›k â€œ moÁ›nÁ› i vrah â€œ nÁ›jakÁ›ho lumpa tÁ™eba â€œ ale ne lidskÁ›i zrÁ›da. Snad i kdyby ji nabÁ›zel milion â€œ no dobÁ™e, nemÁ› smysl jÁ›t aÁ› tak daleko â€œ ale prostÁ› musel by hodnÁ› zacvakat, aby jÁ›-to stÁ›lo za to. Na nÁ›jakou tu tisÁ›covku kaÁ›le.

MÁ› dost bohatÁ›ch sponzorÁ› i tak.

â€ŽStrÁ• si prachy do prdele, uboÁ›Á›ku â€œ a ptÁ›jka tam mÁ›Á›eÁ› pÁ™idat. Ale do svÁ›, jasnÁ›?â€œ

Jan KlecÁ›rek si pÁ™ipadal jako zbitÁ› pes.

â€ŽTohle ti nedaruju, krÁ›ivoâ€œ, sykl na ni. Div se nerozbreÁ›el.

Sedlina si v hlavÁ› zrekapituloval svou konverzaci s TruÁ›anovou. Bavili se skoro dvÁ› hodiny. Ale musel se usmÁ›t â€œ pÁ™emluvil ji. Lidi, kterÁ› chtÁ›l, aby byli sledovÁ›ni, skuteÁ›nÁ› sledovÁ›ni jsou. Jedna okatÁ›, aby ji to rozhodilo â€œ a druhÁ› pokud moÁ›no tajnÁ›, aby nemÁ›l ani tuÁ›enÁ›, Á›e se mu nÁ›kdo povÁ›sil na paty.

Pokud se Sedlina nemÁ›lil â€œ a argumenty musel pÁ™edloÁ›it silnÁ›, kdyÁ› mu na to TruÁ›anovÁ›i kÁ›vla â€œ pak se vyÁ›etÁ™ovÁ›nÁ›-trojnÁ›sobnÁ› vraÁ›dy chÁ›lilo ke zdÁ›rnÁ›mu konci.

NesmÁ›-se vÁ›jak nic podcenit.

ProchÁ›zel si jednotlivÁ› body, jimiÁ› TruÁ›anovou pÁ™esvÁ›dÁ›il: PÁ™Á-leÁ›itost, motiv, Á•asovÁ› rozestup mezi prvnÁ›-a druhou vraÁ›dou â€œ a

pak ten kontrast v tom, Á¾e tÁ™etÁ- mord nÁ;sledoval takÁ™ka hned po tom druhÁ™m.

Sedlina

jenom doufÁi, Á¾e se nezmÁ½lil â€“ a Á¾e k dalÁiÁ- mrtvole uÁ¾ nebude muset vyrÁiÁ¾et. MojmÁ-r KoÁ^aÁ™Á-k Á•ekal, aÁ¾ KvÁ›ta StaÁ™Á-novÁi pÁ™jde do svÁ©ho bytu. Celou dobu se schovÁi val na schodech nad jejÁ-m bytem.

KoneÁ•nÁ› dorazila. OpilÁi se hrabala v kabelce. VÁ™bec si ho nevÁjimla. KlÁ-Á•e jÁ- s rachotem vypadly na zem.

Snad tu nemÁi moc zvÁ›davÁ© sousedy. UtÁ›Áoval se, Á¾e jiÁ¾ bude pÁ™noc. A na to, Á¾e se KvÁ›ta vracÁ- domÁ™ pozdÁ› a pod obraz, jsou sousedÁ© jistÁ› zvyklÁ- â€“ uklidÁ™oval se.

ShÁ½bla se a tÁ™esoucÁ- rukou nakonec odemkla dveÁ™e a chystala se vejÁ-t do bytu.

TeÁ•, zavelel sÁim sobÁ› KoÁ^aÁ™Á-k. Velice rychle k nÁ- sebÁ›hl â€“ a neÁ¾ si uvÁ›domila, co se dÁ›je, natlaÁ•il ji do bytu, vytÁihl ze zÁimku klÁ-Á•e a nohou dveÁ™e zabouchl.

â€žCo chceÁi, kretÁ©ne?â€œ, zajeÁ•ela KvÁ›ta. DoÁi lo jÁ-, koho mÁi pÁ™ed sebou.

â€žTy prachy mi mÁiÁi dÁit zÁ-tra, ne? Ale jestli chceÁi uÁ¾ dnes?â€œ

Strnula. ChÁipala, Á¾e kvÁ™li penÁ›zÁ™m nepÁ™iÁiel. Tedy â€“ ne, aby jÁ- je dal.

â€žVypadniâ€œ, pokouÁjela se vystÁ™Á-zlivÁ›t. â€žBudu kÁ™iÁ•et.â€œ

To uÁ¾ ji pÁ™itiskl ruku na pusu a druhou ji stiskl krk.

Ani nevÁ›dÁ›la jak, podaÁ™ilo se jÁ- ho nakopnout do nejcitlivÁ›jÁiÁ-ch muÁ¾skÁ½ch partiÁ-. Doslova zavl bolestÁ- a na chvÁ-li ji pustil.

MusÁ™m rychle pryÁ•, napadlo KvÁ›tu. Kdyby jen se tolik nemotala.

MojmÁ-r, rudÁ½ vzteky, ji srazil na podlahu. Jak byl rozzuÁ™enÁ½, vytÁihl z kapsy nÁ-Á¾, kterÁ½m jÁ- chtÁ›l pÁ™vodnÁ› pouze pohrozit â€“ a kdyÁ¾ se KvÁ›ta sbÁ-rala ze zemÁ› â€“ zabodl jÁ- ho do levÁ© hornÁ- poloviny zad.

VykÁ™ikla â€“ ale jejÁ- hlas pÁ™eÁiel rychle do skomÁ-ravÁ©ho stÁ©nÁinÁ-.

MojmÁ-r

jÁ- vytrhl nÁ-Á¾ ze zad a upustil ho na zem.

Vyndal z kapsy dalÁiÁ- pÁ™edmÁ›t, kterÁ½ si pÁ™inesl. LÁitkovÁ½ pÁi sek, kterÁ½ obÁ›ti omotal kolem hrdla â€“ a nekompromisnÁ› utÁihl.

Jeho obÁ›Á¥ se nezmohla na jakÁ½koli odpor. Nepolevoval. Pouze poslouchal, jestli to, co se tu odehrÁi valo, nevzbudilo pozornost nÁ›kterÁ©ho ze sousedÁ™.

NezdÁi lo se. Asi byli u KvÁ›ty zvyklÁ- na rÁ™znÁi vystoupenÁ-. Anebo jim to bylo jednoduÁi je jedno â€“ co se budou montovat do nÁ›Á•eho, do Á•eho jim nic nenÁ-.

Správně 1/2 pátý-šup, pochvaloval si Kořádk-k.

Konečně mu došlo, že už nemusí- ten zpropadený 1/2 pátýsek tolik svárat.

Tělo Květy Staň-nová se sesunulo na zem a tělo je zůstalo ležet. Zkoušel ji nahmatat puls a zjistit dech.

Její- vyšetření vypoulená oči ale dávaly najevo, že tady už život dáváno vyprchal.

Uváždomil si, že je od krve. Zaklel. Chtěl, aby to bylo ticho, nekrváčelo. Nepovedlo se.

Ale co je to tma a nejlépe udělat, když co nejrychleji zmizí. Bundu někde zahodí- ale daleko tady v okolí- by to udělal jen vlá.

Chvěli se pátýmhrabuje v Květině kabelce. Vezme si její- kláče.

Zamkne ji tu aspoň ji hned neobjeví-

Sebere zkrvavený nářadí a jde ho do koupelny umýt. Pošetření si oči- tady obličej a ruce namydlí- pro jistotu hned nákolikrát.

Srdce mu buď- a někde v krku.

Myšlenky mu v hlavě pátýmo věšť- Jednu vyděračku odklidil ale je tu druhá. Jakmile se domykne, co se stalo, udějí ho. Květu mála ráda. Bude to tedy muset dotáhnout až do konce.

Pátém 1/2- kdy nejdříve- ve Květině tělo někdo objeví-

Občas za ná- chodí- právě Jindřicha Krejčatoví. Potéboval by aspoň tak 1/2den, aby se mohl pátýpravit.

Čas ho ale nesnesitelně tlačí-

Tažná Ferencová má strach. Doufala, že se toho dotrhně otrapy baví- a másto toho ji sledují- ve dne v noci. Načítá- to dělá- dost hloupě, že si jich vjímla. Ale to nic nemáná- na situaci, že je pro policii podezřelá.

Co jí dáš- ale mnohem věce, že nedává- pokoj ani Richardovi. Vždy byl v dobře vraždy tady dává v jiném koutu světa. Nechápe to. Blbě je, že Richard máli něco i s tou Krnájkovou. A policie jde po každém, kdo je spojen aspoň se dvěma ze tady- obě- vražd.

Že mohl si někoho najmout, že měl já- s taká nevinně 1/2m 1/2razem ve tvářích Sedlina.

Kouč- kolem její- rodiny jako sup. Ale oni pátýece nejsou 1/2dně mršiny. Je blbě, že se dostali k Daliborovi. Teď už věd- a s Monikou spali oba. Něco se už dostalo i do bulváru. Načítá- jen v souvislosti s její- manželem. Jak ale bude trvat dlouho, a počíte si i o svém synovi?

Ne, tohle jednoduše nesmí- dopustit.

Kouč se do nehtů. Potébovala by se spojit

s jednã-m ä•lovã›kem â€“ a nynã- za nã-m nemã-ã¾e.

Podã-vãj se z okna. No jo, hlã-dacã- psi nikdy nespã-.

Tã™esoucã-ma se rukama vymã›nã- v mobilu SIM kartu.

Vzpomene si, co jã- Sedlina povã›dã›l: â€žJe mi lã-to, ale Bareãjovãj je zatã-m poslednã- obã›tã-. Proto se o ni zajã-mãjme nejevã-c. Kdyã¾ by â€“ nedej boã¾e â€“ doãjlo k dalãjã- vraã¾dã›, stejnã› tak se budeme rã½t ve vztazã-ch nejnovã›jãjã- obã›ti. Smã-la pro vãjs je, ã¾e poslednã- je Monika â€“ a ã¾e s nã- mã›li pomã›r jak vãjãj manã¾el, tak syn.â€œ

Jejã- arogantnã- sebejistãj pohrdlivãj maska byla pryã•. Taã›ãina Ferencovãj se straãjnã› bãjla. Jednak o sebe â€“ale mnohem vã-ce o syna.

Staã•ã- mãjlo â€“ a vãjecho, co pracnã› budovala, se rozpadne, jako by to snad ani nikdy nebylo.

â€žDã›je se nã›co?â€œ, pã™ivã-tala manã¾ela Hana Koã•aã™ã-kovãj. â€žJsou skoro ã•yã™i rãjnoâ€œ, spã-ãje konstatovala, neã¾ vyã•ã-tala.

Vlastnã› uã¾ dãjvno jã- bylo jedno, co manã¾el dã›lãj. Ale znepokojilo ji, ã¾e vypadãj nã›jak divnã›. ã½eny, se kterã½mi mã›l styk, radã›ji nepoã•ã-tala. Potã™ebovala ho na jedinou vã›c â€“ aby jã- pomohl vytvoã™it zdãjnã-dokonalosti. A jinak ji nezajã-mal. Uã¾ dlouho ne.

â€žNã›co jsem musel vyã™ã-ditâ€œ, odsekl suãje â€“ a doufal, ã¾e tã-m domãjicã- vã½slech skonã•ã-. Co jã- je po tom? Vã¾dyã› uã¾ dãjvno si mezi sebou ani nãjznakem nehrajã- na nã›jakã½ cit. Aã› si ho tedy nevãjã-mãj â€“ a bude klid.

â€žDã›lej si co chceã›, pronesla ledovã›, â€žale jestli udã›lãjãj jakoukoli blbost, neã•ekej, ã¾e ti pomohu.â€œ

â€žTo neã•ekãjm uã¾ dlouhoâ€œ, neodpustil si a zmizel v koupelnã›.

Teprve nynã- Hanã› Koã•aã™ã-kovã© docvaklo, ã¾e se jejã- manã¾el vrãjtil nã›jak aã¾ pã™ã-liãj nalehko. A ã¾e venku, zvlãjãjtã› v tuto dobu, ã¾ãdnã© velkã© teplo nenã- â€“ a jejã- manã¾el se v ã¾ãdnã©m pã™ã-padã› neã™adã- mezi otuã¾ilce.

Ctibor Havrãjnek prãjvã› popã-jel kafe s jednã-m starãjã-m muã¾em v salonku. Muã¾ byl jiã¾ proãjedivã›lã½ a na oã•ã-ch mã›l posazenã© brã½le se ã¾lutã½mi kulatã½mi kovovã½mi obrouã•kami. Mluvil k Ctiborovi rãj doby laskavã½m, otcovskã½m tã›nem â€“ ale Ctibor moc dobã™me vã›dã›l, ã¾e takovã½ tento muã¾ vã›bec nenã-.

Sice na konci osmdesãjtã½ch let vstoupil do KSã©, nadto rozjel slibnou stranickou kariã©ru â€“ ale to mu potom nijak nebrãjnilo vytyã›t si si komunisty jako hlavnã- zlo dneãjnã-ch dnã-. Snad mã›l mã-t i nã›jakã© pletky s STB. Dnes se ãjuãjkal, ã¾e mãj blã-zko k BIS.

Havrãjnek ho respektoval jako autoritu.

Muž se na náho potutelná usmál.

„Tu tvou práci na novinkách a věbec na serverech v diskuzích cením. Seď dobřej. Je potřeba tu ruskou propagandu rozmetat, pochválil Havrůnka a jen tak mimoděk k nám mu napřehl ruku“ a když rozevřel dlaň, byla v něm tisícičkoruna.

„Jak já zřídím těm Slováčkám apotovou, pokřoval muž pateticky. „A my tu máme toho starce a toho establika, bálval spoluracovník s STB si div neodplivl hraním pohorjením.“

Havrůnek horlivě přitakal.

„Nějí zřijem je zachovat NATO“ a ne podívat Rusku a ČEÁ-ná, zanotoval muž známou přisněku. „Proto potřebujeme jednak influencery“ a jednak uvědomějí, jako jsi ty, kteří- táže ukážou, jak máj myslet.“

Muž se na chvěli odměel. Potom začal zřoplně jiněho soudku.

„Ty chodě s Terezou Mákovou, áe?“

Ctibor

Havrůnek chvěli uvažoval, co na to řáct. Zda nemá protestovat, áe o Terezu ař taková zřijem nemá“ a áe je to spějí dořasně známímost.

To ale jí muž dodal: „Tě se drě. Máj dobrě nřizory“ a spolu to mářete nákam dotřhnout. Navěc, doslechl jsem se, áe ti uř dvakřit poskytla cenně alibi. Asi nemusím zdřřazřovat, áe nemářeme potřebovat řlověka byř jen podezřelěho z vrařd. Tys s táma dvřma obřma spal, áe? A tu Krněvkovou jsi přě uhřněl.“

Havrůnkovi vyschlo v krku. Čětil na sobě upřeně pohled řlověka, která sice usiluje o zdřně- dobrosrděnořho parřřjka, která vřjak chladnějě- neř ocel a odměřnějě- neř řas.

Děval se dějil Havrůnkovi do tvěře a pokřoval ve svěm monologu.

„Jak řřkěm, ty a Tereza“ tam je chemie. Z toho by náco mohlo břit. Uvažuj o tom“ a chřipu, áe mladě-k jako ty prostě potřebuje s řěnskěma věce volnosti“ a popřcal ho po zřidech a předstřral bodrou shověvost“ a žale souřasně jsi uř dost starě na to, aby ti to nepřerostlo přes hlavu. Musějí má-t jasně poskřdaně priority.“

Havrůnek pouze přřkěvl, áe chřipe. Potě, co mu Tereza poskytla alibi i na dobu, kdy byla zabita dalě- řěnskě, se kterou náco má, mu dochřizelo, áe se jě- tak snadno nezbavě-. A tady v podstě slyějel rozsudek.

Tereza se kolem náho ovinula, vytvořila těměř neprodyěnou sřřě“ a pro náho se jí řřonik stěvř takřka nemořněm. K tomu je tu nabřdka nájakě ty kariěry“ a o tu by ambicězně- mladě-k Havrůnkova stěřihu stějil velmi moc.

„Zplatěm, zahlolil muž, když je mějela potetováj servěřka v minisukni a sřřovaněch puněochěch s řupkami.“

„Za chvěli budu u věsě, hlesla uřtvaněm hlasem bez jakěhokoli zřijmu.“

Havrůnek poděkoval, áe ho muž pozval.

„Ale to je samozřěmě, rozplěval se dotěně“

samolibá. â€žTak aŇ vĀim to klapeâ€œ, neodpustil si slovnĀ- Ājtulec na zĀivĀr.

MarkĀta BroŇanovĀj pĀmi vĀslechu o Oliverovi vĀbec nemluvila.

Byla pobledĀi â€“ mĀla kruhy pod oĀima. Ā patnĀ spala â€“ a zĀejmĀ opakovanĀ plakala.

HlavnĀ- slovo pĀmi jejĀ-m vĀslechu mĀla Veronika TruŇanovĀj. Ptala se MarkĀty na to, jak snĀjĀela, Āe holky, co spaly s jejĀ-mi kluky, mĀly pomĀr i s jejĀ-m otcem. PotĀ ji smaŇila na absenci alibi.

Z mĀsta se vĀjak vyĀjetĀm ovatelĀ nepohnuli. NemĀli vraŇednou zbraŇ, nenaĀili odĀmĀ-znutĀ vlasly Moniky BareĀovĀ.

Veronika TruŇanovĀj byla oĀividnĀ nespokojenĀ a rozmrzelĀj.

â€žĀekl bych, Āe ona to nenĀ-â€œ, vyĀjdĀm il svĀj nĀjzor Sedlina.

â€žSnad budete mĀ-t ĀjtĀstĀ-, co se tĀe toho sledovĀnĀ-â€œ, suĀje utrousila TruŇanovĀj.

â€žTak nĀjakĀ informace uĀ mĀjme â€“ doĀkal bych Āasuâ€œ, reagoval s klidem Sedlina.

JindĀmĀjka KreĀjatovĀj mĀla od KvĀtina bytu klĀ-Āe. MojmĀ-r KoĀaĀmĀ-k nepoĀĀ-tal s tĀ-m, Āe se u nĀ- stavĀ- tak brzy. JindĀmĀjka vĀjak potĀmebovala o nĀĀem s KvĀtou mluvit â€“ a kdyĀjĀ- nereagovala na maily a SMS â€“ pĀmiĀjlo jĀ- to divnĀ.

KreĀjatovĀj nebyla ĀĀdnĀ hrĀĀkovĀj princezna â€“ a vydrĀela vskutku hodnĀ- â€“ ale kdyĀ objevila tĀlo svĀ kamarĀjdky, otĀmĀslo to s nĀ- do morku kostĀ-.

Sedlina s Peckou se uĀ rozhlĀ-Āeli po bytĀ.

â€žMyslĀ-Āj, Āe to souvisĀ- s tĀmi ostatnĀ-mi mordy?â€œ, obrĀtil se na Sedlinu Pecka.

â€žNevidĀ-m tu ĀĀdnĀ odstĀmĀenĀ vlasly â€“ ani minulĀ obĀti â€“ a ani tĀto. Vsadil bych se, Āe i nĀĀ byl pouĀit jinĀ. To pak Āekne pitva. NemĀĀeme sice nic vylouĀit â€“ ale zatĀ-m nemyslĀ-m, Olivere, Āe to nĀjak souvisĀ-â€œ

KdyĀ se KreĀjatovĀj trochu uklidnila, vyjevila jim svĀ podezĀmenĀ-.

â€žVĀ-m, Āe vydĀ-rala MojmĀ-ra KoĀaĀmĀ-ka.â€œ

â€žĀEĀ-m ho vydĀ-rala?â€œ

â€ŽZnã;silnil ji kdysi, vã-te? Navã-c se kamarã;dila s jeho dcerou. Myslã-m, Å¾e tam bylo nã›jakã© zneuã¾ã-vã;nã-.â€œ

â€ŽTakã¾e si myslã-te, Å¾e ji zabil Koã^aã™ã-k?â€œ

â€ŽMãjm od nã›ho nã›kolik esemesek, Å¾e se chce vidã›t. Bojã-m se ho.â€œ

Sedlina se zamysli. â€ŽUvidã-me, jakã© se nãjm tu podaã™ã- najã-t stopy. A pokud budete souhlasit, asi vãjs pouã¾ijeme jako nãjvnuadu.â€œ

Kreãjatovãj by jim v tu chvã-li slã-bila snad cokoli. Bylo evidentnã-, jak velkã½ mãj strach. Dã›s mã›la vepsanã½ v oã•ã-ch.

â€ŽPokud je to Koã^aã™ã-k, mohl by to bã½t nãjãj Å•lovã›kãœ, zapã™emã-tal Pecka. â€ŽTã™eba ta mrtvãj vã›dã›la i tohle.â€œ

Sedlina se slabã› usmãj. â€ŽTohle nenã- tipovacã-soutã›ã¾, Olivere. Nesmã-me teã• hlavnã› udã›lat Å¾ãjdnou chybu. Zaã¾ãdãjm pro Kreãjatovou ochranu â€œ a zkusã-me Koã^aã™ã-ka vylãkat k nã- na schãzku. Tam to pak musã-me zabezpeã•it, abychom mohli reagovat na pã™ã-padnã½ pokus o Å°tok. Ale myslã-m, Å¾e v tomhle mi i Veronika vyjde vstã™ã-c.â€œ

Olivera trochu ãjtvalo, Å¾e je Sedlina tajnosnubnã½ v tom ohledu, koho vlastnã› dal sledovat. Vã-, Å¾e Taã¥ãjnu Ferencovou â€œ ale jeãjtã› nã›koho. A tam zatã-m hovornã½ nenã-. Prã½ se vãje Pecka vã•as dozvã-. Napadlo ho, Å¾e moã¾nãj sledujã- jejã-ho syna, Richarda. Ale to nechãjpal, pokud byl Richard v dobã› vraã¾dy Bareãjovã© v zahraniã•ã-. Jistã›, mohl si nã›koho najmout â€œ ale to pã™ipadalo Peckovi za vlasy pã™itaã¾enã©.

Na druhou stranu, pokud si nã›koho najal â€œ dãjvalo by smysl, pokud ho sledujã-. Pak by bylo moã¾nã© dopadnout vykonavatele objednãjvky â€œ a usvã›dã•it i jejã-ho objednavatele.

Olivera uã¾ napadalo, jestli by nã›kdy mã›li ãjanci usvã›dã•it Å tefana Ruhala â€œ kdyby byl vrahem nãjhodou on. Peckovi se to zdãj nemoã¾nã©. Ruhál si svã½mi penã›zi â€œ a pã™edevãjã-m kontakty, mimo jinã© i v politice, kolem sebe vybudoval tak pevnou a neprostupnou zeã•, Å¾e na nã›ho nemohou.

Tereza

Mã›kotovãj byla nadmã-ru spokojenãj. S Havrãjnkem jiã¾ ã¾ijã- v jednom bytã› â€œ a je oficiãjlnã› jeho holkou. Postarãj se o to, aby maximãjlnã› do dvou let byla nã›co vã-ce. Moã¾nãj uã¾ do roka, to se uvidã-.

Jistã›, nedã›lãj si o nã›m iluze. Vã-, Å¾e jã- zahã½bãj â€œ ale souã•asnã› pochopila, Å¾e je to slaboch, kterã½ ji neopustã-. Je to tedy na nã- â€œ a ona s nã-m ve svã½ch plãjnech sakra poã•ã-tãj. Å½e si sem tam odskoã•ã-? No a co? Hlavnã- je, Å¾e mãj v rukou nã›co, co ho vã¾dy pã™itãjhne k nã- zpã›t.

Pokud pak nã›kdy Havrãjnek bude neperspektivnã-m, poohlã©dne si jinde. Zatã-m ale pro ni mãj svou cenu. MAREK ÅEZANKA

pokraã•ovãjnã-
pã™ã-ãjtã›